

M

Kertomus

Kaarisage, (Vatak. musee 9751) löytyi paikasta
juna koossa ja autosta Huittisten pitäjän
Karkkiniemessä kylässä Myllymuodella elok. 1915.
Kirjoittanut Nanne Luoma.

Kertomusteen kuvien
karttaa ja yrälakuvaa.

Kertomus

Kaariseljä (Satak. oll. 9751) löytöpaikasta ym.
nä koekaivauksista Huittisten pitä-
järi Karkiniemen kylässä Mygymäen.
(Kertomukseen kuuluu kvalokuva, kartta ja
H.M. I. 6945: 7-9).

Kev. 1915 saapui Satakunnan Museoon Po-
rossa kerättyjä A. Winterin leimalla K. A. Niemi
^{provincie} (Kaaresalbi), tyypia, jonka tunnuksmerkkinä
on lapiionterän muotoinen jalka-
levy (Hackman I. 3:5) ja joka kro-
nologisesti lienee sijortettava n.
100(500)-luvulle. Hr. Sen at. löytä-
nyt talon tyttö Fanni Paavola Kar-
kiniemen kylän Uttolan talon
maalla olevan Mygymäen kie-
takuopasta (v. 1913) Huittisten pi-
itäjässä. Alkuperäittäin se
kes. 1915 festävänäseen käydä löy-
töpaikkaa tarkastamassa.

Karkiniemeen kaja sijait-
see n. 14 km Raunatien etelä-
puolella kaakkoon. Rakennusjoen poljioispuo-
lella joen muodos taanalla niemellä.
Rakennus, johon virtaa ^{Liskon} Rautavedestä tyy-
väällä lähdettyään lounaaseen, pääkön
melleksi etelään ja loppui Huittisissa etelä-
kaakkoon, kunnes vähän ennen Lounais-

joen suuta alkia kääntyy luokseen; näin muodostuneet Multian niemenä sijaitsevat puhennalaines kylät. Myllymäki sijaitsee kylän länsipuolella*, tali oikeanpuoleinen saare, sijaitsee kylän mäen koillis- ja itäpuoleilla. Mäen keskiosa ja kaakkoispää (varsinainen Myllymäki) on moreenisora, luoteispää (Palojärvi) kalliolä. Mäki on loivariinteinen ja verrytymätöntä, Myllymäki n. 18m, Myllykallio n. 17m. Kämeräjoen suvannosta Karttiniemen itäpuolella Huotolan talon kohdalla. Siitä huolimatta on siitä laaja näköala Keikyäne, Huitiste, Keikolle ja Lauttakylään sekä länteen pääsi. Kämeräjoen joki on lähiinä (vajaan $\frac{1}{2}$ km.) siitäkohdissa, mäen länsipuolella jää sen ja Kämeräjoen välisen laajän osittain viljelysmaan. Mäellä on useampia aittoja y.m. rakennekuoria, samoin useampia hietakuoppia, ja on se joettu kylän en Faljon kerken.

Satak. Museon luettelossa olevat sajet ovat löytyneet osattuina orkeisteri. Tallei olisi löydetty keskinäisestä mäen kaakkoispäästä, olevista hietakuopista, joka molemmat kokonaan on Ilunon el. Huotolan satilasvirka Falon maalla. Esine oli Favatti hietakuopan paljastuksessa (^(ks. kairta ja valokuva), Mikki de Aravenkin ali voijoukien ylempää reunasta. Hietakuopan reunassa ei kiertoluon saattanut enää muonata mitään, han- jaikia taloja muita kulttuurimerkkejä, joitakaan, jos niitä on ollut, ovat eliinneet hiedan atossa hävitetty. Sen sijaan olivat mäellä

* Jo Kauvatsosta Lauttakylään vievän maantien oikealla, s.o. lounaispuolella.

yhtä ja toista muuta, mikä oluksi saattoi
esimerkiksi siltä esihistorialliselta kal-
miosopialta. Siellä oli useampia
esäselviä, millaisi suorakaitesta muotoa
tarvattlevia, millaisi pyöreäkuoja ja
soikeita kivipanokria, jätka tassu u-
seimilta olivat vajavaisia. Mutta kau-
maelta kerrottui, että niin sanotut ki-
via rakennustöihin, arvelin ^(varingoidun eihin) siila ^{Taan}
lausien kiviketikkauksien, kuin Kajaanin
Pernion lupsajais ja Tervolan Bonans
metsikulmaiset kirillatomukset. Pa-
kois näkyi taas pienalle ikääntekuiselle
töihin läistä kiveystä, jota saattoi pi-
liai palkkakalviston merkkiin. Lupaavuu-
man näköisillä paikoilla seuritui taimien
muodostähäisiä koekirvaaukkia, jätteet kui-
teleksiin, pauottakoiv se koita, jäävät aivan
tilolaisettoniksi.

Koekirvausalue a.

Lähellä sen lietakuopan, josta salbi löytyi,
yläreunua Myllymäen mellekeinuksen korkeus-
malla kohdalla. Paikalla näkyi tiheänla-
ta kiveystä (pienia kivia), ikääntekuis osa
pyöreähköä keltaa. Käivettiin $7\frac{1}{2}$ m²,
jolloin turpeen alta tulii esille yhä useam-
pia kivia, joita kiveys sai kartasta
näkyvän muodon. Niin osoitettiin pieni
pala ikaudin avista püttä (6945: 7); mitäkin
muuta mainittavaa ei ilmoitettu. Hymy-
kerroksien ja kivien alta tulii esin kostonat
Formos varinen sora (ks. kartta 2 ja valokuva).

Koekirvausalue b.

Edellisestä länteen o. parikymmentä m.,
yhä edelleen Myllymäen jaella. Paikalla

oli viisi vuoa kivestä sellaisessa järjes-
tyksessä, että saattoi esäillä seinaa alleen
aikanaan suorakaitteisen kirkkeliän-
haudan, jonka kehästä osa kivitöitä oli
matalallisesti viety rakenneusaineesta.
Kekon sisustusta kuvaukset riippuvat
osan, mutta taloketta. Humuskerroksen
alta tuli kelti korkennaton soro (ks. karttaa 3).

Koekirjauksen C.

Sijaitsee edellisestä n. 170 m luoteeseen
lähellä Myllykallion jahtiota. Paikalla oli
pilkulainen, epäsäännöllinen kirkkeliä,
jonka sisustan tulkin katsomaan. Kekon
sisustusta ja sen ulkopuolellaakin oli lä-
hiinä pintaan valkeaulainen ruoka-
multakeros, josta löytyi jollitamattomia
luupaloja ja jääkuuden palanulkein luumu-
ra, siankuusaita, porislinnikkappaleita,
aivan uusien saviratien paloja, teutaas-
sa keltijoja ja alkellisia alku- ja keskiaulo-
ja, rautalineet, ripa y. m. s. (osa erinevistä
olettimista, H. M. 1. 6945: 8). Syvennämäki
alkoi ruskea hieta. Mitään merkkejä, jot-
ka olisivat osoittaneet, että ol. Kyrönmyk-
lessä esihistoriallisessa hautapaikka tuli
muu kiinteä muinaisjäännös, ei Favatta. Löy-
dit olivalt pääasiallisesti aivan uusia
asuntosjätteitä (ks. karttaa ja valokuva).

Koekirjauksenalue d.

Edellisestä luoteeseen n. 17 m aivan Myl-
lykallion juurella. Soikealisko kivi ^{kehä} latomus,
keskeltä kuopalla. Sisustassa oli ruoka-
multaa, josta löytyi tilenkappaleita,
syvennämäki alkoi ruskea hieta. Mitään
muuta ei ilmaantunut.

Kuten edellä jo mainittiin, olivat Myllymäen
samankaltaisia kivitalomuksia kuih b-d
useampiakin. Kartalle on merkitty
aivan vartaa ne, joita tutkittiin ja
joiden samalla olivat selvimmat.

Viekaivausalue
verraten läheille alueita a ja b, edellisestä
jaks. suoraan pohjoiseen mäen koillis-
rinteelle Högssyn puuntarkan yläpuo-
lella. Tällä näkyi hietaukospaan reunassa
erää isokon (kaksoaan pieniin alla ole-
van) kivejä ympärillä punasta palomoa-
ta. Paikasta löytyi joitakin iskettuja kivistä,
kappaleita, m. m. yksi, joka näyttää liemaa
muodostetulta (6945:9). Sienee heikkova
hiikitautista osoitus ja tetta.

Eraaista mäen ~~laidan~~ rinteestä lähet-
tää Högssyn talon latoa (ks. karttaa)
, leveässä pienessä hietaukospasso huo-
masein paksun kerrostuen märtää, hii-
tusekäistä onnata. Mitäkin ^{muita} kulttuurimerk-
kejä ei tässä hietaukospaan näyneet.

Myllymäeltä si seiso leijfyryst mitään
merkkejä esihistoriallisesta hautouskäytä-
stä. Matalallistahan on keitteenä, että en osu-
nut koelainvalaisiin oikeaan kohtaan.
Lumitavinta on ~~keitteenä~~, että mäellä olevat
esineet kirkkohät ovat - ellei luonnon työlä-
sinä alleitten aittajien, torppien talvi myllijien
jäljiltä - varsinkin myllijon allut pojien mäellä,
joka on saanut nimen nimensäkin - ja että sal-
kea on piidettävän tilapäisenä irtolöytönä.

Paikalla kävin 25-27 p. elok. 1915

Nanne Ropponen.

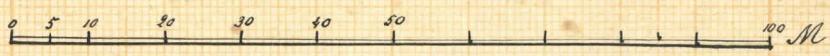
Kartta 1-

Myllymäki Huittisten pitäjän Karhiniemen kylässä.

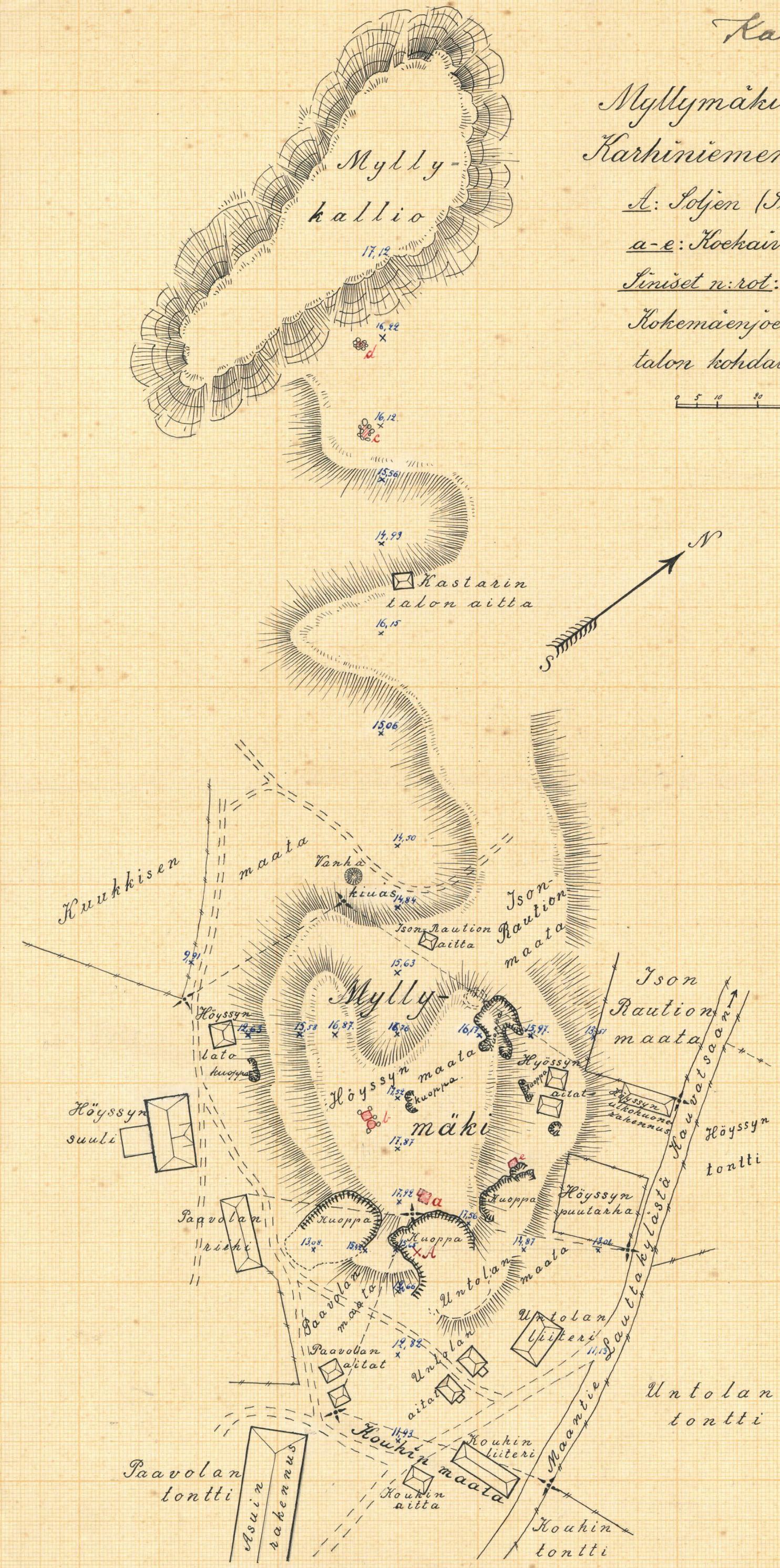
A: Soljen (Satak. Museo 9751) löytpaikka.

a-e: Koekairaus-kohdita.

Siniset n:rot: Korkeusmittoja (laskettuina Kokemäenjoen suvannosta Untolan talon kohdalla sen itäpuolella.)

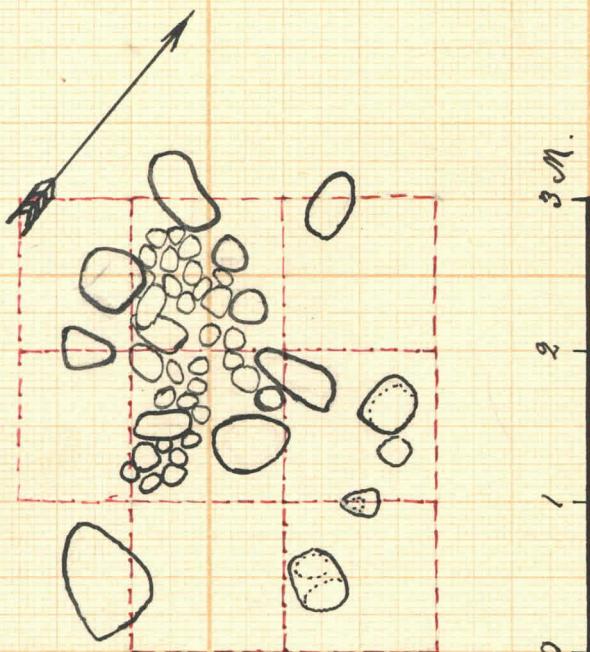
A. Es. 1915.

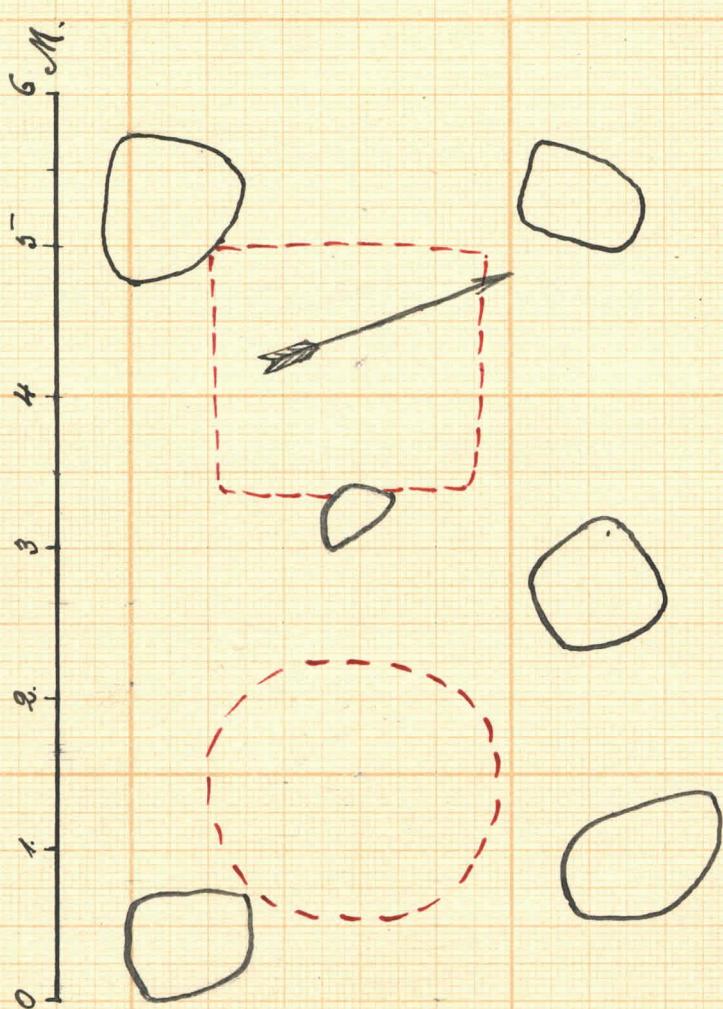
Kartta 2.

Huittinen, Karhi-
niemi. Kai vaus-
paikka, a.

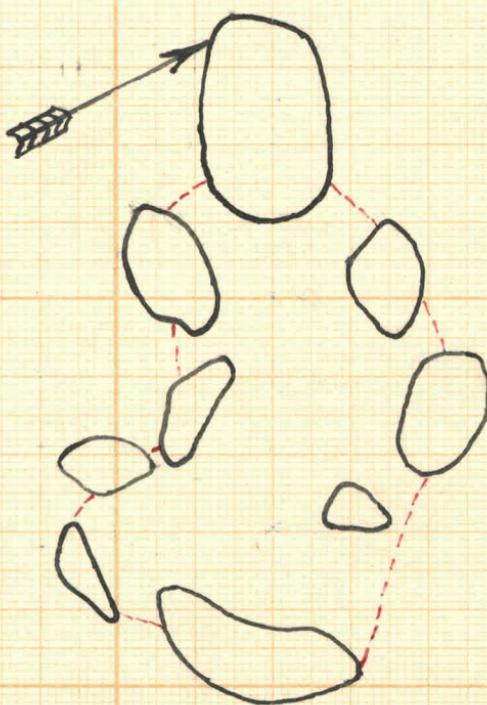
A.S. 1915.

Kartta 3
Huittinen, Karhi-
niemi. Kaivaus-
paikka b.
A.Es. 1915.

Kartta 4.
Huittinen. Karhi-
niemi. Kaivausa-
lue C. A.Es. 1915.

Myllymäki

Huittisten pitäjän Karkinievan
Kylässä (kaavasoljen Satat. Mus. 9751
Löytöpaikka).

A.R. 1915.

Huom! Sodanaiheist leviyt!

Myllymäki (oikealla) ja Myllykallio (paremmalla) lounaasta, alangolta katsoettuna. / Vst. Karttuan. oikealla läärinumäisenä Paavolan riiti y.m. ulkorakennuksia ja Höyrysyn Seudun, mäen päällä Ison Raution aitta j.m.e. Etualalla oleva aita on Kuuttisen ja Höyrysyn talojen välinen. Punainen neoli viittaa saljen löytökohtaan.

Saljen Satat. cM. 9751 löytökohta (J, löytäjä itse on löytöpaikalla) kaakkora pääkuvaattuna.

lev 4441.

Koekaiavausalue A, Koilliserela
kuvaattuna, paikalla olevaa (epäselvää)
kiveystä ei kuvaan erota. (vrt. karttaan 2).

lev. 4442

Koekaiavausalue C kaakosta
kuvaattuna. Paikalla on jalkakäs, epä-
säännöllinen kivilatomus (vrt. karttaan 4)